
Money, money, money

Jos Aarnoudse

Tijdje terug kwam er zo'n bijdehante wervelwind van een manager bij mij binnenstormen. Ze is de baas van de psychologen, met wie ik op een kantoorkamer zit (met de psychologen dan, niet de baas, die kende ik eigenlijk niet). Ze moest mij hebben. Want ik deed 'heel belangwekkende dingen' in het programma mentale revalidatie op onze revalidatie-afdeling. Waarschijnlijk bedoelde ze niet de inhoud van die 'dingen', maar had ze het aantal groepen maal het aantal deelnemers gezien en gedacht: kassa. Of ik nog even 'in het systeem' de rapportages wilde bevestigen, anders kon het niet worden gedeclareerd. Nu ben ik absoluut niet van het soort dat in 'de manager' de vijand ziet (ik ben het bij mijn vorige instelling ook zelf geweest), dus we kwamen vrij snel op goede en gelijke voet in het gesprek dat volgde. Ik maakte haar duidelijk dat ik niet in het verdienmodel van de instelling meedeed, en dat mijn salaris voldaan werd uit wat zij overhield als ze haar psychologen en andere behandelaars en begeleiders had betaald. 'Dus wij verdienen ook jouw salaris?' 'Nou ja, wij,' zei ik, 'je bedoelt dat jouw behandelaars ook jouw salaris verdienen en dat van de schoonmaak en van de technische dienst, en van jouw secretaresse en van nog veel meer, allemaal mensen die het jou en je behandelaars mogelijk maken om überhaupt geld te verdienen.'

Ik dacht terug aan de psychiater in mijn vorige werkring, die vond dat onze imam niet genoeg naar zijn pijpen danste, en die dezelfde redenering volgde: 'Ik zorg dat hier het geld wordt verdiend, dus ik bepaal hier het beleid.' Ondertussen was zijn kliniek voor meer dan de helft gevuld met cliënten met een islamitische achtergrond. Als leidinggevende van die imam voegde ik hem toe: 'Misschien kun je het ook omdraaien en je je realiseren dat het feit dat we een islamitische geestelijk verzorger in dienst hebben, er ernstig aan bijdraagt dat we sowieso aan zoveel cliënten uit die kring geld kunnen verdienen, en is hij er niet bij de gratie van jou, maar jij bent er bij de gratie van hem.' Uiteraard ging dat er niet in. Het was ook wel provocatief, en zo was het – in dat niet al te aangename gesprek – ook bedoeld. Ondertussen kreeg ik met Carolien (zo heet onze lokale psychologenbaas) een heel interessant en leuk gesprek over de toegevoegde waarde van geestelijk verzorgers in een zorginstelling in relatie tot geld. Over de *accountability* van geestelijk verzorgers en over de houdbaarheid van hun positie in de toekomst. Het zal er inderdaad om gaan dat we meer dan ooit moeten aantonen dat we ons geld waard zijn.

Jos Aarnoudse, geestelijk verzorger / specialist levensbeschouwelijke zorg bij de Rivas Zorggroep, regio Merwede